

Endvidere foresloges en Tilføjelse til § 25 om, at foreløbige Love straks efter den følgende Rigsdags Sammentræden skal forelægges denne, uden hvis Bekræftelse Loven bortfalder, og at foreløbige Love skal behandles først i Folketinget.

Dernæst foresloges, at Kongens Ret til at give Amnesti (§ 26) bortfaldt, at Folketingets Medlemstal (§ 32) ikke maatte overstige 140, og at alle Bestemmelser om hvorledes Vælgerne skulde udøve deres Valgret, overlodes til Valgloven.

Landstingets Medlemstal (§ 34) foresloges sat til 70.

§ 64 var udeladt som overflødig. I § 47 var midlertidige Finanslove grundlovsfæstet. I § 50 (Grl. 1866 § 51) var indføjet en Bestemmelse om, at nærmere Regler ved Lov skulde fastsættes for Udlændinges Adgang til at blive Ejere af fast Ejendom her i Landet. I § 56 (Grl. 1866 § 57) var i Bestemmelsen om, at ingen Rigsdagsmand, saa længe Rigsdagen var samlet, uden Samtykke af det Ting, hvortil han hører, kan „hæftes for Gæld eller fængsles eller tiltales“, de citerede Ord ændret til „tiltales eller underkastes Fængsling af nogen Art“ (i Anledning af Folketingsmand C. Bergs Fængsling).

I § 66 (tidligere § 68) var tilføjet, at Forandringer i Bestemmelserne om Rigsretten kunde ske ved Lov. Til § 93 (tidligere § 95) var føjet, at Beslutninger om Ændringer i Grundloven skulde vedtages af den følgende ordentlige eller overordentlige Rigsdag.

Endelig var der foreslaaet en Række midlertidige Bestemmelser.

Som de væsentligste af de Punkter, paa hvilke Mindretallets Forslag afveg fra Flertallets, kan anføres følgende:

Mindretallet havde foreslaaet:

- 1) at Love, der ikke var vedtaget med en overvejende Majoritet i hvert af Tingene, skulde kunne underkastes Folkeafstemning,
- 2) at der til visse Ekspropriationer og visse Skattebestemmelser skulde kræves kvalificeret Majoritet,
- 3) at 16 landstingsvalgte Landstingsmænd skulde udpeges efter Forholdstal blandt dertil af forskellige ved Valgloven nærmere fastsatte Institutioner og Hovedorganisationer for de forskellige Erhverv,
- 4) at Landstinget skulde være uopløseligt,
- 5) at Landstingsvælgerne skulde være ansat til Statsskat for hele det paagældende Skatteaar og have udredet den forfaldne Skat,
- 6) at Bestemmelserne om Forholdstalsvalgmaaden skulde være et Led i Grundloven, og
- 7) at Valgretsaldern til Folketinget, 30 Aar, fastholdtes.

Udvalgsflertallets Indstilling blev vedtaget i Folketinget. Højre og Frikonservative i Landstinget, som ved fhv. Konseilspræsident Estrups Død den 24. December 1913 havde mistet deres Flertal i Landstinget, benyttede sig baade overfor det til Grundlovsforslaget knyttede Valglovsforslag og overfor selve Grundlovsforslaget af Reglen om, at over Halvdelen af Tingets Medlemmer skal deltage i Afstemningen, ved dels at udvandre, og dels at blive borte fra det paagældende Møde, saaledes at Tinget blev ubeslutningsdygtigt. Dette gav Anledning til, at Landstinget ved kgl. Aabent Brev af 13. Juni 1914 opløstes fra 9. Juli s. A. at regne (den eneste Landstingsopløsning, der har fundet Sted uden for Grundlovsforandringer). Konseilspræsidenten havde i en som Bilag til Forestillingen om Opløsning af Landstinget vedlagt Redegørelse udtalt, at Opløsningen efter Ministeriets Opfattelse ogsaa maatte ramme de af Kongen paa Livstid udnævnte Medlemmer af Tinget. Kongen bifaldt vel Opløsningen af Tinget, men tilføjede en Bemærkning om, at han ikke delte den nævnte Opfattelse. Da Resultatet af det derefter stedfundne Valg udviste Flertal for Grundlovsændringen, selv om de kongevalgte Medlemmer bevarede deres Mandater, blev Spørgsmaalet imidlertid ikke aktuelt.